

**Savez
ljubavi**

**Devetnica za Dan saveza
18. listopada**

**Vjerujem da je moj
doprinos važan**

Autorska prava:

Međunarodni i hodočasnički centar Schoenstatt.

www.schoenstatt.com

Devetnica za Dan saveza
18. listopada

Savez ljubavi

Vjerujem da je moj doprinos važan

Devetnica za Dan saveza
18. listopada

Vjerujem da je moj doprinos važan

ORGANIZACIJSKA PREPORUKA

Ova devetnica treba doprinijeti povezanosti u molitvi. Digitalni oblik može se dobiti preko

<https://schoenstatt.com/>

→ **Start je 9. listopada**

DOBRO ISKUSTVO I POTICAJ:

neki na svoj mobilel instaliraju osobni zvučni signal, na primjer zvuk zvona, koji ih u određeno vrijeme (za večernji blagoslov ili u povijesnom trenutku sklapanja saveza u 17.00 sati) podsjeća na molitvu devetnice.

Sažetak

Devetnica u pripremi za
18. listopada 2025.

Preporuka/Prijedlog	4
Uvod	6
1. dan devetnice	8
2. dan devetnice	11
3. dan devetnice	14
4. dan devetnice	17
5. dan devetnice	21
6. dan devetnice	25
7. dan devetnice	28
8. dan devetnice	31
9. dan devetnice	34
Dnevna završna molitva	37

Moj doprinos je važan

Uvod

Svake godine podsjećamo se u velikoj zahvalnost na početak Schönstatta, na prvi dan sklapanja Saveza ljubavi 18. listopada 1914.

Srca mladih ljudi zapalila su se za tihu omiljenu ideju oca Josefa Kentenicha. S oduševljenjem su htjeli Majku Božju potaknuti da u Schönstattu „na posebna način postavi svoje prijestolje, da dijeli svoja blaga i čini čudesa milosti“. ¹.

Ali to se nije dogodilo bez njihova doprinosa.

Dogodilo se nešto veliko polazeći od temeljnih čina Schönstatta, da su nastali novi ljudi, dapače nove zajednice u Savezu s Marijom za svijet i Crkvu polazeći iz svetišta.

Nosila ih je
vjera u osobni ideal,
vjera da se može rasti,
vjera da Bog djeluje u njihovu životu,
vjera da je njihov doprinos važan,
vjera u karizmu bližnjega.

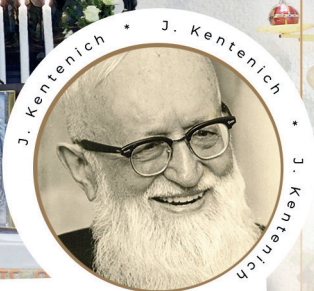
1 Povelja osnutka

Fokus u ovoj devetnici je na 4. temeljnom činu: vjerujem da je moj doprinos važan.

Dopustit ćemo da nas iznova potakne oganj oduševljenja osobnosti iz povijesti Schönstatta, koji otada po cijelom svijetu gori u nebrojenim srcima za Savez ljubavi s Triput Divnom Majkom, Kraljicom i Pobjednicom Schönstattskom.

Velike procese promjene u svijetu i Crkvi zapažamo ne bez brige, ali ne damo se paralizirati. Uvijek iznova mogli smo iskusiti: svaki od naših malih i velikih doprinosa je važan i može postati izvorom neslućena blagoslova. "Sada imate za to najbolju priliku." Kao u Mariji i s njom naš život treba postati život u Kristu, koji čini razliku. Tako će naš životni put postati put Saveza ljubavi.

Aliança de Amor

Dan 1.

Riječ iz Povelje osnutka

„Ne naprosto nešto veliko i veće, nego upravo ono najveće treba biti predmetom našega pojačanog stremljenja.“

Dan 1.

Poticaj iz života

Što znači, i u najtežim uvjetima stvoriti nešto novo, nešto veliko i ne čekati na bolja vremena, pokazuje nam naš utemeljitelj, otac Josef Kentenich.

Dana 18. listopada 1914. godine, vremenski blizu izbijanju Prvoga svjetskog rata, odvažio se sa svojim učenicima vjerujući u Providnost na korak da dozove u život jedan novi pokret.

Žuri ispred svoga vremena, kada svojim mladim slušateljima najavljuje svoju "tihu omiljenu ideju". Čovjek vezan uz ideal, koji se iz vlastita poriva – a ne iz osjećaja dužnosti – zalaže za „veliko i najveće“.

Tako male i velike neugodnosti svakodnevnoga života, koje se nose u svetište Majke Božje, postaju darom i blagoslovom – daleko iznad studentskoga doma Schönstattsko djelo raste u širinu i dubinu.

Otac Kentenich u svim kušnjama ide naprijed. Ne rezignira

- pod teretom svoga križnoga puta u zatvoru i koncentracijskom logoru,

- zbog 14 dugih godina egzila i odvajanja od Schönstattškoga djela
- zbog bezbrojnih nerazumijevanja i kleveta.

Vrednuje ih kao najbolju priliku da osluškuje Božji plan i odgovori na njega: hrabro – strpljivo – kreativno.

Vjerujem da je moj doprinos važan

„Sada imate za to najbolju priliku“.

Iz mojih malih žrtava Majka Božja može učiniti nešto veliko. Prihaćam li tu šansu da doprinesem blagoslovu milosnoga kapitala iz Schönstatta? Hrabro – strpljivo – kreativno!² Koji od ova tri stava mi može dati poticaj za to?

Molitva (*vidi završetak devetnice*)

² iz pisma o međunarodnom duhovskom kongresu 2022.

Aliança de Amor

Dan 2.

Riječ iz Povelje osnutka

„Neko veće apostolsko djelo bez sumnje ne možemo izvršiti, dragocjeniju baštinu ostaviti našim nasljednicima, nego da našu Gospodaricu i Zapovjednicu potaknemo da ovdje na poseban način postavi svoje prijestolje, svoga blaga dijeli i čini čudesa milosti.“

Dan 2.

Poticaj iz života

Sklopiti Savez ljubavi znači:
započeti nešto novo,
činiti ono što mogu činiti,
povećavati milosni kapital i staviti ga na
raspolaganje našoj nebeskoj Majci.

Čak u uvjetima ratne svakodnevce Josef Engling daruje izvanredno mnogo doprinosa.

Njegova svetost u svakodnevici upada u oči: uz opasnost po život pribavlja jelo za drugove. I na fronti njeguje živi apostolat pismima. Njegova realna i usrdna ljubav prema Bogu i Mariji daruju mu duboku sigurnost i zaštićenost, čak kada oko njega padaju granate.

On i njegov prijatelj Karl daju si uzajamno obećanje: „Ne ćemo popustiti, dok ne postanemo vremenu primjereni svetc!”

Naš utemeljitelj 1957. godine govori o njemu i naziva to „zadivljujućim majstorstvom“ što je Josef postigao: majstorstvo da „najviše ideale povezuje s najmanjim stvarima svakodnevce“, sve do ponude svoga života Majci Božjoj: „....

za zadatke koje si postavila našoj kongregaciji“. (Josefov Dnevnik, zapis krajem svibnja 1918.)

U svim vremenima i diljem svijeta pripadnici Schönstatta ravnaju se prema Josefu Englingu i njegovim uzorom i njegovim predanjem daju se potaknuti na nastojanje u skladu sa svojim izvornim pozivom.

Vjerujem da je moj doprinos važan

Tko je moja zvijezda vodilja koja mi pomaže da shvatim ideal svoga života i da ga slijedim? Ima li nekoga tko čeka na moje zalagnje za dobro? I koga želim susresti, da se može orijentirati prema meni? - -- Ima li situacija u kojima se drugi sažalno smiješe nada mnom, dok ja znam da je moje djelovanje ispravno? Učinit ću to darom Triput Divnoj Majci (*Mater Ter Admirabilis*).

Molitva (*vidi završetak devetnice*)

Aliança de Amor

Dan 3.

Riječ iz Povelje osnutka

„Svi koji ovamo dolaze pomoliti se, trebaju iskusiti Marijinu krasotu i priznati: ovdje je dobro biti, ovdje ćemo načiniti sjenice, ovdje treba biti naše omiljeno mjestašće!”

Dan 3.

Poticaj iz života

Moći imati omiljeno mjestašce – na nekom mjestu, u nekoj ideji ili osobi: to daruje zavičaj. To daruje snagu za djela. To daruje hrabrost za nove korake, iako košta žrtava.

Gertraud von Bullion ne boji se tih žrtava. Njezin je život zbog njezina plemenitaškog porijekla mogao krenuti nekim drugim putem. Mnogi putovi stoje joj otvoreni na početku njezina mladoga života. No njezina ideja vodilja je jednostavna: „Serviam“ – Služit ću. Služenje za nju nije podložnička ropska služba. U slobodi i ljubavi služiti Bogu i ljudima, postaje za nju izrazom najvišega samoostvarenja.

Dragovoljno se Gertraud pri izbijanju rata javlja u službu kod Crvenoga križa. Na osobnu želju dolazi na zapadni front, Cambrai i Mons, gdje upoznaje članove schönstattske studentske kongregacije. Gertraud postaje važno oruđe Triput Divne Majke i zalaže se svom snagom. Schönstatt postaje presudan za njezin život i njezin život za Schönstatt. U svom zalaganju kao sestra Crvenoga križa za vrijeme Prvoga svjetskog rata navukla si je smrtnu klicu svoje neizlječive

bolseti, tuberkuloze pluća. Njezin život pun muka, kojim ona divljenja vrijedno upravlja, svjesni je doprinos milosnom kapitalu. Jednom piše ovako: „Nije li na kraju krajeva također ljubav, koja nas potiče, da njoj (Majci Božjoj) sa što brojnijim doprinosima u milosni kapital učinimo radost bogatoga dijeljenja? Trebali bismo se svake večeri pitati: je li misao na milosni kapital prožimala moje dnevno djelo, jesam li i najneuglednije poslove svakodnevice tako opečatio/opečatila kao apostolsko djelovanje?“

Vjerujem da je moj doprinos važan

Koji bih neugledni posao, koji nitko ne vidi, željela darovati da Bog može preko mene djelovati kako ON hoće? Kako mogu (danas) sebe staviti u pozadinu, da bih drugima darovala srce koje sluša, koje u sebe prima pitanja i nevolje? Kako mogu drugima riječju ili djelom učiniti iskusivim blagotvorni zavičaj našega „omiljenoga mjestašca“?

Molitva (*vidi završetak devetnice*)

Aliança de Amor

Dan 4.

Riječ iz Povelje osnutka

„Koliko često je u svjetskoj povijesti ono maleno i neugledno bilo izvorom velikoga i najvećega.“

Dan 4.

Poticaj iz života

To je upravo nevjerojatno, da Bog svoja najveća djela često započinje u malenome. Betlehem, nikako nije najbeznačajniji grad u Judeji ... (Matej 2,6). Ili riječ koju Sveto pismo primjenjuje na Majku Božju: Jer je malena, svidjela se Svevišnjemu najviše. Spontano nam dolazi usporedba s onom malom, 800-godišnjom kapelicom, koja nije bila korištena u sakralne svrhe, koja postaje svetištem, diljem svijeta traženim milosnim mjestom i izvorom velikog međunarodnog pokreta. Tajna: ništa bez tebe – ništa bez nas!

Slušati Boga – gdje je potreban moj doprinos. Kako često se događa u tišini, u malenome, u neuglednome --- skoro neprimjetno: tamo, gdje netko učini djelo pomoći, neko tiho služenje, žrtvuje vlastitu bol i time privlači milosti.

Sestra M. Emilija je imala za to nadasve fin osjećaj. Otac Kentenich kaže 1955. u jednoj studiji o njoj: "Omiljena glazba za njezino uho i srce bio je aksiom: Ti si to, koji najveća djela činiš samo preko najmanjih i samo na najmanjima."

Sestra M. Emilija, društveno i apostolski angažirana učiteljica, čija je mladost bila obilježena krizama i duševnom nevoljom, nije se slomila u tome, nego raste preko vodstva oca Kentenicha uvis u djetinju zaštićenost u Bogu, u opuštenu odgovornost za sebe i za druge. Utemeljitelj ju poziva u Generalno vijeće zajednice Schönstatskih Marijinih sestara i imenuje ju unatoč njezinu teškom oboljenju od tuberkuloze poglavaricom provincije.

Još u godini svoje smrti, koja je povezana s mnogo boli, može napisati: „Naše zadaće su, naime, tako velike. Tu ne smijemo zastati u osrednjemu, ne zaustaviti se pred određenim zidom koji kod svakoga opet izgleda drukčije. Majka Božja želi nam tako rado pomoći da uspijemo preskočiti taj zid. Dakle, hrabro naprijed! Samo ne odlagati!“ (1955.)

Vjerujem da je moj doprinos važan

Pitam se, tko u mojoj najbližoj okolini čeka na ljubazan pogled, toplo sudjelovanje u njegovim doživljajima, ili ohrabrujuću riječ, umjesto da se zatvorim u svoja vlastita bolna iskustva.

Darujem skrovito, ali iskreno neko malo

samosvladavanje i vjerujem da iz toga maloga sjemena s milošću Božjom može nastati veliko i najveće.

Molitva (*vidi završetak devetnice*)

Aliança de Amor

Dan 5.

Riječ iz Povelje osnutka

Tko poznaje povijest naše kongregacije, neće mu biti teško vjerovati da božanska Providnost s njom ima u planu još nešto posebno."

Dan 5.

Poticaj iz života

... I božanska Providnost imala je nešto posebno u planu s njom!

Ratni doživljaji koji trgau živce, u kojima se mladi članovi kongregacije iz generacije uteljeitelja na početku povijesti Schönstatta nalaze, postaju za njih najbolja prilika, da ozbiljno shvate Savez ljubavi. Uzajamno se jačaju i ohrabruju, nastoje zajedno oslušivati Boga, prepoznavati njegovo vodstvo te „Kraljici članova kongregacije“ u svetištu, kako iz ljubavi nazivaju Triput Divnu Majku, darovati sve žrtve toga vremena kao doprinose u milosni kapital.

Tako i Max Brunner. Svjesno njeguje čak na fronti pismeni kontakt s drugim članovima kongregacije, s ocem Kentenichom i duhovnu povezanost sa svetištem. Posve iskreno priopćuje 1916. u jednom pismu izazove: ..Kada se, naime, u sve dane, - a sada je to već 6 mjeseci – mora slušati ružne govore, tada se čovjek mora pripaziti da sam ne postane ravnodušan. A uz to dolazi često još određena duhovna tromost. Čovjek je svemu religioznom nesklon i stoji prave muke da se

zahvati samo jedna religiozna misao ... Ali upravo takvi dani, u kojima čovjek pravo uviđa vlastitu paraliziranost, ... vode ravno u ruke drage Majke... Ipak se nadam, da me moja nebeska Majka u ratu još valjano odgaja. Sve joj, naime, povjeravam...”

Te riječi pri njegovu primanju u kongregaciju nebo je ozbiljno shvatilo: „Zdravo Marijo, naša Voditeljice, ovi koji su spremni umrijeti za tebe, pozdravljaju te!”

Reakcije su učenika na njegovu smrt ističu veličinu njegova mladoga života. „No naša draga Majka će zacijelo znati, zašto je svoga vatenoga viteza uzela k sebi, .. kreposnoga, za nju oduševljenoga člana kongregacije.” Otac Kentenich je vrlo rano prepoznao opasnost nacionasocijalizma i priprema svoje osnivanje na buduće teške godine – nadahnut „junacima članovima kongregacije”. Daje ih pokopati na malom počasnom groblju u sjeni Prasvetišta za spomen i ohrabrenje u svim nadolazećim prijelomnim vremenima, u kojima se traži povjerenje i zalaganje.

Vjerujem da je moj doprinos važan

Gdje se kod mene nalazi određena tromost ili ravnodušnost, koju želim nadvladati s obzirom na moju karizmu? .. S obzirom na karizmu svoga

bližnejga? Gdje mogu (danas) nekom vježbom strpljivosti ili nekim odricanjem krenuti prema gore?

Molitva (*vidi završetak devetnice*)

Aliança de Amor

Dan 6.

Riječ iz Povelje osnutka

„Vaša je srca zhavatio oganj. Moj plan ste učinili svojim. Mirne duše njega i njegovo izvođenje stavljam u vašu ruku.“

Dan 6.

Poticaj iz života

U pjesmi „Seelenfunke“³ /Iskra duše/ piše:
“Zasvijetli, ti mala iskro duše, jer tvoje svjetlo sja daleko u tamnu noć. Budi vatra koja grije srca i žareći ih osvjetljava, jer po tebi Bog mijenja svijet!”

Iskra, koja je popodne 18. listopada 1914. iz srca oca duhovnika preskočila na mladiće, ražarila je vatru, koja gori do danas.

Uvijek iznova pale se bezbrojna ljudska srca za Savez ljubavi s Marijom.

João Luiz Pozzobon, đakon, muž i otac sedmero djece, postaje inicijator kampanje Schönstattske Gospe Hodočasnice, koja se iz Brazila proširila po cijelom svijetu. On voli Triput Divnu Majku, svetište i oca Kentenicha. 1950. zamolila ga je jedna Marijina sestra da zajedno s mladima prati veliku sliku Triputr Divne Majke Schönstattske za vrijeme tromjesečne misionarske akcije. João Pozzobon ozbiljno prihvaća tu zadaću i ostaje joj vjeran do svoje smrti – kroz 35 godina.

3 Autorice pjesme: Anna Haas i Sr. M. Felisia Leibrecht

Vatra koja gori u njemu pomaže mu zapaziti čežnju za susretom s Bogom kod ljudi u njegovoj bližoj i daljoj okolini. Njegov odgovor u smislu milosnog kapitala je vrlo konkretan. Preko 140 000 km ide s Gospinom slikom na ramenima i donosi Majku Božju u stanove, bolnice, škole i zatvore. Ono što ga na to potiče izražava jendostavnim riječima: „Majka Božja se meni povjerila. Sad je bilo na meni da je ne razočaram.“

Na svim tim mjestima poziva na povezanost s Marijom i zajedničku molitvu, osobito kronicu. Na putu na svoju svakodnevnu misu jednog jutra u gustoj magli pregazioga je kamion. Nekoliko dana prije toga nudi svoj život za to da ta kampanja postane međunarodna.

Vjerujem da je moj doprinos važan

Gdje vidim Božje djelovanje preko mene kada se osvrnem na današnji dan ili na neko dulje vrijeme? Koji oganj oduševljenja za Schönstatt gori u meni? Čeka li netko u mom okruženju na to da bude osvjetljen tim svjetlom koje je Bog zapalio u meni?

Molitva (*vidi završetak devetnice*)

Aliança de Amor

Dan 7.

Riječ iz Povelje osnutka

...“tako za nas ova kongregacijska kapelica treba postati kolijevkom svetosti. I ta svetost će našoj nebeskoj Majci nanijeti blagu prisilu i spustiti je ovamo k nama.”

Dan 7.

Poticaj iz života

Prasvetište mnogim ljudima biva onom „kolijevkom svetosti“ o kojoj utemeljitelj govori. Otac Kentenich pokazuje ideal moderne svetosti u vremenu udaljenu od Boga, u kojem se vrijednosti i dostojanstvo slamaju. Upravo to očarava Karla Leisnera.

Malo prije svoje mature Karl dolazi u prvi kontakt s Tripot Divnom Majkom u svetištu i s duhovnošću Schönstatta. Otkriva taj put za svoj samoodgoj u službi apostolata. Uvijek iznova govori o „divnom susretu gimnazijalaca u Schönstattu“, kojemu „toliko puno zahvaljuje na milosti i pozivu“ (1939). Tamo sam donio tolike lijepe i dobre odluke“ (1933.). Usprkos mnogim nutarnjim borbama slijedi Božji poziv na svećeništvo.

Karlovo predanje biva stavljeno na tešku kušnju. Čak u teškim uvjetima u bolesničkom odjelu koncentracijskog logora Dachau održava mjesečni kontakt sa svojom grupom svećeničke zajednice. Koliko je posljednjih tjedana svoga života i trpljenja osjećao čežnju za svetišem u Schönstattu, dolazi do izražaja u dvjema prilikama: Karl moli svoga oca, koji ga posjećuje u Plannegu,

da na povratku u Schönstattu posjeti svetište, što je ovaj i učinio. Dalje piše u svoj dnevnik natuknicu “kod TDM”, kada čuje o posjetu jednoga prijatelja svećenika tamo. On zna da ga ljudi, koji su mu blizu, zastupaju “kod MTA”. Majci Božjoj upućuje poseban pozdrav u svom posljednjem zapisu u dnevniku od 25.7.1945.: “Laku noć, Vječni, Sveti Bože, draga Triput Divna Majko, svi dragi svetci, svi dragi živi i pokojni blizu i daleko”! Blagoslovi također, Svevišnji, moje neprijatelje!”

Vjerujem da je moj doprinos važan

Mogu li u nekoj situaciji, koju takvom nisam tražio, vidjeti Božju providnost? Vjerujem li, da je to Božji plan ljubavi koji mi može postati kolijevkom svetosti, a drugima čak blagoslovom? Koja briga me opterećuje? Uspijevam li ju jednostavno predati i povjeriti MTA?

Molitva (*vidi završetak devetnice*)

Aliança de Amor

Dan 8.

Riječ iz Povelje osnutka

„Ne brinite se o ispunjenju vaše želje. Ego diligentes
me diligo. Ja ljubim one koji mene ljube.“

Dan 8.

Poticaj iz života

Mario Hiriart, sveučilišni profesor u Čileu, osjeća se pozvanim živjeti izrazitu laičku svetost. U odgojnoj školi Schönstatta razvija se njegov ideal „kao Marija biti živi kalež, nositelj Krista“. On je suutemeljitelj Muške schönstattske mladeži u svojoj zemlji i ulazi u zajednicu Marijine braće, da bi tim potpunim predanjem nadnaravnom svijetu savršenije mogao služiti apostolatu i zalaganju za pokret. Svoje predanje u svetištu Bellavista polaže Majci Božjoj u ruke.

Mario kaže: „Želim biti personificirani susret između neba i zemlje!“ i živi uzorno kako rad i vjera, apostosko zalaganje, slobodno vrijeme i molitva pripadaju zajedno.

On nudi Majci Božjoj čak svoj život „za savršeno ostvarenje njegova osobnog ideala u nebu“. Kasno prepoznato teško oboljenje od raka u dobi od 33 godine ispunjava mu negovu tihu mladenačku želju, da može umrijeti u Kristovoj dobi sa 33 godine.

Vjerujem da je moj doprinos važan

U kojem konkretnom doprinosu se danas izražava moja ljubav prema Mariji? Kako želim danas Majci Božjoj pokazati da ju stvarno volim? Gdje mogu njezinu ljubav i brigu za mene danas otkriti i uzvratiti? Ili gdje ona želi da preko mene ljudi u mojoj okolini osjete njezinu ljubav?

Molitva (*vidi završetak devetnice*)

Aliança de Amor

Dan 9.

Riječ iz Povelje osnutka

„Dokažite mi najprije da me stvarno ljubite, da ozbiljno mislite sa svojom odlukom. Sada imate najbolju priliku za to.”

Dan 9.

Poticaj iz života

Poteškoće nikako nisu argument da se čeka na bolja vremena, da se odluke ostave po strani ili da se pođe lakšim putem. Vjernost se dokazuje upravo u vremenima izazova.

Kao mladi palotinač Franz Reinisch upoznaje Schönstattski pokret s njegovim toplim štovanjem Marije i njegovim misionarskom zanosom koji dolazi od Vinka Pallottija. Pater Reinisch je vrlo dirnut time što saznaje iz tekstova i što doživljava pri svom prvom posjetu Schönstattu.

S dolaskom na vlast nacionalsocijalista dolazi velik izazov u život oca Renischa kao čovjeka i svećenika. Jasno zauzima stav protiv njihove ideologije koja prezire čovjeka. Kada je dobio poziv u vojsku, njegova je čvrsta odluka: On neće Adolfu Hitleru položiti prisegu.

Zbog „rastakanja obrambene snage“ otac Reinisch biva osuđen na smrt. U svojoj borbi za svoju vjeru i protiv nepravedne vladavine nacionalsocijalista spreman je i na vlastitu smrt.

Kao jedini katolički svećenik odbija prisegu Hitleru i stoga 21. kolovoza 1942. u zatvoru Brandenburg-Görden biva smaknut odsijecanjem glave .

Vjerujem da je moj doprinos važan

Božja mjerila su drukčija od mojih. I ako nemam apsolutnu sigurnost kako će sve ispasti, smijem se kao Marija pouzdati: “On svojom rukom čini moćna djela”. Dan saveza je dobra prilika da se s Triput Divnom Majkom divim svom pozivu i pozivu drugih u Schönstatt. Kako ću joj danas pokazati svoju zahvalnost za to?

Molitva (*vidi završetak devetnice*)

Svakodnevna molitava za završetak

Draga Triput Divna Majko, Kraljice i Pobjednice schönstattska.

U sjeni ovoga svetišta nastala je naša svjetska obitelj.

S našim utemeljiteljem, ocem Kentenichom, vjerujemo da si se ovdje 18. listopada 1914. na poseban način nastanila i da činiš čudesa milosti.

U Savezu ljubavi znamo da smo preko zemalja i kontinenata povezani i stavljamo se u tvoju službu.

„Svi, koji ovamo dolaze da bi se pomolili, trebaju iskusiti Marijinu krasotu i priznati: Ovdje je dobro biti, ovdje želimo načiniti sjenice, ovdje treba biti naše omiljeno mjestašće“ (...) Tko poznaje prošlost naše kongregacije, tomu nije teško vjerovati, da božanska Providnost ima s njom još nešto posebno u planu.“ (Povelja osnutka)

Zajedno želimo slušati Boga.

Zajedno želimo iskoristiti svaku priliku da ispravno vrednujemo izazove velikih procesa promjene u svijetu i u Crkvi.

Zajedno danas svjesno polažemo naš doprinos u milosni kapital i tako ti preporučujemo sve ljude koje nosimo u srcu.

Zajedno okupljeni oko tebe molimo za Duha Svetoga da nas vodi u svim pitanjima.

Zajedno se predajemo u temeljne čine Saveza Ljubavi:

Vjerujem u svoj osobni ideal

Budi moja zvijezda vodilja koja mi pomaže, spoznati i slijediti ideal svoga života.

Vjerujem da mogu rasti

Budi mi putokaz koji me upućuje na sljedeći korak mog osobnoga rasta.

Vjerujem da Bog djeluje u mom životu

Budi mi čitateljica tragova, koja mi daje upoznati Božje djelovanje u mom životu i odgovoriti na njega.

Vjerujem da je moj doprinos važan

Budi mi uzor u djelovanju da svoj doprinos dam tamo gdje je on potreban.

Vjerujem u tvoju karizmu

Budi Majka koja nas ljubi, koja nam u drugomu daje prepoznati brata i sestru, da između nas nastane ozračje povjerenja koje zrači.

Daj da sva Schönstattska svetišta budu mjesta božanske milosti. Daruj zavičaj, izvedi preobrazbu i pošalji nas.

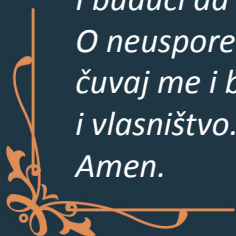
Tako ti se u pripremi za Dan saveza 18. listopada iznova stavljam na raspolaganje u maloj posveti:

O, Gospodo moja, o, Majko moja ...

Molitva

*O Gospođo moja,
O Majko moja,
Potpuno se predajem Tebi,
i kao dokaz svoje odanosti Tebi,
posvećujem Ti danas
svoje oči, svoje uši,
svoja usta, svoje srce
i cijelo svoje biće.
I budući da sam Tvoj,
O neusporediva Majko,
čuvaj me i brani me kao Svoju stvar
i vlasništvo.
Amen.*

Izvori:

Lebensbilder aus der Schönstattfamilie; vergleiche

- Margareta Wolff: Ihre Herzen haben Feuer gefangen,
- www.schoenstatt.de
- I. Roempler und M. Semmelbauer: ... an deiner Hand ... Das Leben Max Brunners
- www.franz-reinisch.org
- Impulse aus dem Vorbereitungsgebet/
Geistlicher Schritt zur Krönung in Belmonte
Juni 2025

Autorska prava

Schönstatt International und Pilgerzentrale
www.schoenstatt.com